

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **K. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2018, č. j. MV-75558-7/OAM-2018, o nesouhlasu Krajského soudu v Plzni s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je** místně **příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenou Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného.

[2] Městský soud rozhodl usnesením ze dne 17. 8. 2018, č. j. 14 A 178/2018 - 16, o postoupení věci Krajskému soudu v Plzni. Postoupení věci odůvodnil odkazem na § 7 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), podle něž „*[k] řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby blášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí bláshit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost. To neplatí, jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, rozhodnutí o umístění cizince do části s přísným režimem zajištění a rozhodnutí o přestupku.*“ Jelikož městský soud zjistil, že žalobce je cizinec, který se v době podání žaloby zdržoval v Zařízení pro zajištění cizinců Balková na adrese Balková 1, Tis u Blatna, postoupil věc podle § 7 odst. 5 s. ř. s. k vyřízení Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“).

[3] Krajský soud vyjádřil nesouhlas s postoupením věci městským soudem, proto věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Krajský soud uvedl, že předmětem přezkumu v projednávané věci je rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním. Poukázal na § 172 odst. 7 věta třetí zákona o pobytu cizinců, podle něž se při přezkumu rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním neuplatní zvláštní úprava místní příslušnosti soudu podle zákona o pobytu cizinců, nýbrž obecná úprava místní příslušnosti soudu ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. Místně příslušným je proto podle jeho názoru Městský soud v Praze.

[4] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. „[n]estano-ví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv tobo, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.“

[5] Podle § 172 odst. 7 věty první zákona o pobytu cizinců, „[k] řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit oblašovací povinnost. To neplatí, jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, rozhodnutí o umístění cizince do části s přísným režimem zajištění a rozhodnutí o přestupku.“ (pozn. zvýrazněno Nejvyšším správním soudem).

[6] Nejvyšší správní soud z předloženého spisu ověřil, že dne 19. 7. 2018 byla městskému soudu doručena žaloba, jíž žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2018, č. j. MV-75558-7/OAM-2018, kterým žalovaný uložil žalobci povinnost uhradit podle § 123 odst. 3 zákona o pobytu cizinců náklady spojené se správním vyhoštěním ve výši 6.809 Kč a náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Ze znění § 172 odst. 7 věta třetí zákona o pobytu cizinců vyplývá, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním se pro určení místní příslušnosti soudu rozhodujícího ve správním soudnictví použijí obecná ustanovení o místní příslušnosti, tj. konkrétně § 7 odst. 2 s. ř. s., podle něž „je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni“.

[7] Napadené rozhodnutí vydalo Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7. Sídlo žalovaného se tedy nachází v obvodu Městského soudu v Praze, neboť podle přílohy č. 4 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), území městské části Praha 7 patří do obvodu Obvodního soudu pro Prahu 7 a obvod Obvodního soudu pro Prahu 7 patří do obvodu Městského soudu v Praze (příloha č. 2 k zákonu o soudech a soudcích). Místně příslušným ve věci žalobce je proto Městský soud v Praze.

[8] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud shledal důvodným nesouhlas Krajského soudu v Plzni s postoupením věci, a proto podle § 7 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místně příslušný Městský soud v Praze. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu